

Продовження табл. 1

№	Підприємство	<i>Fk</i>	№	Підприємство	<i>Fk</i>
17	СТ «Настуся»	0,26	43	ТОВ «Віскар-Агро»	0,22
18	ТОВ ФК «Агро-Лідер-Україна»	1,00	44	СТОВ «Компанія Еталон 2007»	0,14
19	ТОВ «Пилипчанське»	0,42	45	ПОСП «Дніпро»	0,14
20	ДП ДГ «Ім. 9 січня»	0,01	46	ТОВ «Переможець»	0,13
21	ТОВ «Фастівка»	0,09	47	ФГ «Широкоступ»	0,14
22	ТОВ «Узинагроівест»	0,77	48	ПАТ «Кагарлицьке»	0,25
23	ТОВ АФ «Білоцерківська»	0,11	49	ТОВ «Руфіна-Агро»	1,00
24	ТОВ «Сухоліське»	0,25	50	СТОВ «Колос»	0,27
25	ТОВ «Земля Томилівська»	0,09	51	ТОВ «Вікторія-Агро»	0,37
26	СФГ «Колосок»	0,29	52	ДП «Чайка»	0,03

Джерело: власні дослідження

Список використаних джерел

1. Коваль П. В. Ефективність функціонування аграрних підприємств в умовах зміни темпів і пропорцій відтворення ресурсного потенціалу // Економіка АПК. – 2005. — № 8. — С. 45–52.
2. Захаревич Н.П. Методичні засади обґрунтування регіональної стратегії підвищення конкурентоспроможності галузі / Н.П. Захаревич // Університетські наукові записки. — 2007. — № 3(23). — С. 192–199.
3. Дем'яненко С. І. Непараметричний аналіз в АПК : навч. посіб. / С.І. Дем'яненко, О. В. Нів'євський. — К. : КНЕУ, 2009. — 195 с.
4. Програмний пакет OnFront-Demo 2.0 (Data Envelopment Analysis (computer) Program)

Юрцан Х. М.,

науковий керівник — **Лобода Н. О.**, к.е.н., старший викладач, Львівська державна фінансова академія, м. Львів

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ АГРОБІЗНЕСУ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ

Екологізація агробізнесу в глобальному розумінні передбачає всі види господарської діяльності та заходи, спрямовані на зни-

ження та ліквідацію негативного антропогенного впливу на довкілля, збереження, покращення та раціональне використання природно-ресурсного потенціалу країни. Цими заходами, на думку багатьох учених і фахівців, є:

- виведення з сільськогосподарського обороту радіоактивно та промислово забруднених земель;
- повернення на поля змитого гумусного шару землі;
- відновлення гумусного шару ґрунтів за рахунок органічних добрив;
- підвищення родючості ґрунтів за рахунок біоконверсії гумусу;
- переобладнання території, зменшення контурності полів;
- розширення масштабів використання екологічно чистих органічних, бактеріальних та інших добрив;
- поширення застосування хімічної, рослин- та фітомеліорації;
- істотне поліпшення культурних рослин і свійських тварин за допомогою сучасних методів селекції;
- запровадження екологічно чистих технологій агробізнесу (відмова від використання штучних стимуляторів росту, отрутохімікатів тощо);
- розробка наскрізних технологічних процесів з використанням решток сільськогосподарського виробництва, придатних для промислової переробки, з метою одержання необхідної продукції;
- упровадження безстічної системи водопостачання підприємств агробізнесу шляхом створення систем оборотного водозабезпечення, що приведе до запобігання скиданню стічних вод до природних водойм [1].

Процес екологізації агробізнесу можливий при створенні передумов «культури рільництва»; обмеженні чи повній заміні хімізації та деяких видів меліорації; оптимальній концентрації тваринницьких комплексів та екологічній бездоганності їх; створенні екологічно ефективної нової техніки; підтриманні відповідного стану аграрного потенціалу тощо.

До основних функцій екологізації агробізнесу належать: відтворювальні, просторові, соціально-економічні.

В основі відтворювальної функції лежить можливість створення оптимальних умов для відтворення природно-ресурсного потенціалу з метою ефективного його використання майбутніми поколіннями.

Просторові функції визначаються створенням науково обґрунтованої системи екологічного районування, складанням те-

риторіальних схем екологізації, з'ясуванням відмінностей усередині еколого-господарчих районів.

Соціально-економічні функції екологізації зумовлюються всеохоплюючим екологічним вихованням, формуванням культури виробництва, збереженням ефективного генетичного фонду населення та іншими чинниками.

На сучасному етапі важливим є завдання вдосконалення управління процесом екологізації агробізнесу на основі розробки і впровадження відповідних економічних механізмів раціонального природокористування, відтворення та охорони навколишнього середовища.

У наш час відбувається формування широкого спектра економічних інструментів екологізації виробництва, які можна об'єднати до таких груп [1]:

1. Прямі субсидії для наукових розробок розв'язання екологічних проблем агробізнесу.

2. Система економічних пільг за екологічно чисте виробництво й продукцію (пільговий кредит, пільгові нормативи амортизаційних платежів).

3. Переорієнтація структур агробізнесу в напрямку оптимального розв'язання екологічних проблем.

4. Утворення системи страхових екологічних фондів для попередження надзвичайних екологічних ситуацій і ліквідації можливих наслідків їх.

5. Система економічних штрафів за порушення природоохоронного законодавства.

6. Система екологічних податків викликає найбільший інтерес за масштабами використання в національній економіці та одержаними результатами.

7. Система платежів за використання природних ресурсів.

Плата за природокористування та створення природоохоронних фондів — один з головних економічних інструментів, який застосовується сьогодні в Україні.

Різновидом плати за використання ресурсів є розподіл прав на викиди до навколишнього середовища певних речовин у певному розмірі. На Заході такий розподіл дістав назву емісійних сертифікатів [1]. Суть їх полягає в тому, що держава за певні кошти продає спеціальний документ на квоту викидів до навколишнього середовища. Сертифікати найефективніші при застосуванні щодо підприємств, які є забруднювачами атмосферного повітря.

Проблеми екологізації агробізнесу вимагають комплексного підходу з боку держави і значних асигнувань. Необхідним є регі-

ональний підхід до екологічного регулювання в агробізнесі. Найважливіший момент екологізації — це збалансований розвиток суспільства в гармонії з природою, виховання природоохоронної свідомості, нового екологічного мислення, формування якого є необхідним уже тепер, яким би складним воно не здалося. Отже, ефективний розвиток агробізнесу України багато в чому залежить від рівня екологізації.

Список використаних джерел

1. Гальченко Н. П. Організація, планування та управління сільськогосподарським виробництвом / Н. П. Гальченко [Електронний ресурс]. — Режим доступу до журн.: <http://www.kdu.edu.ua>.

СЕКЦІЯ 4

СТАН І ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ОБЛІКУ І ЗВІТНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК

Ананьєва О. А.,
науковий керівник — **Мельничук В. В.**, к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ВИЗНАЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ НЕРУХОМОСТІ: ВІТЧИЗНЯНИЙ І ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Положення національного і міжнародного стандартів, а також організаційно-методичні аспекти бухгалтерського обліку інвестиційної нерухомості розкриті в працях багатьох українських науковців, зокрема в дослідженнях Генералової Н.В., Головка Т.В., Жолнер І.В., Міронової О.І., Охрименко С.А., Писарчук О.В., Супрунової І.В. [4] та інших. Однак, вивчення результатів попередніх досліджень свідчить, що облікові аспекти інвестиційної нерухомості викликали багато суперечностей і міркувань. Попри це подальшого розгляду потребують спільні риси та недостатньо висвітлені відмінності між П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість» і МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», що і визначає мету дослідження.